Acatistul Sfinţilor cuvioşi Ioan Casian şi Gherman din Dobrogea

(28/29 februarie)

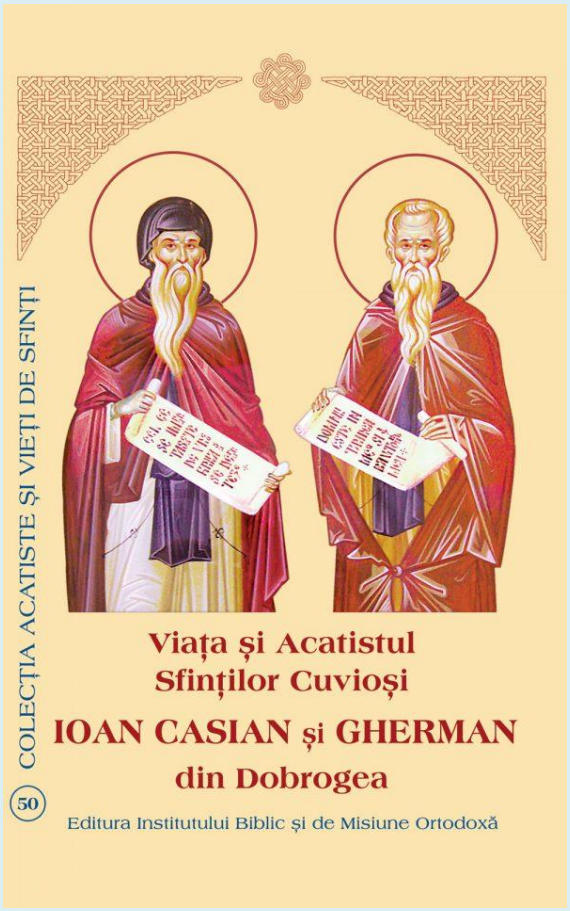

[29 februarie (în anii bisecţi) sau 28 februarie (în anii obişnuiţi)]

Sfinţii cuvioşi Gherman din Dobrogea şi Ioan Casian Romanul (28/29 februarie):

https://www.academia.edu/45515903/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Gherman_din_Dobrogea_%C5%9Fi_Ioan_Casian_Romanul_28_29_februarie_

https://archive.org/details/sf.-gherman-si-ioan_202202

****

Materiale despre Sfinţii cuvioşi Gherman din Dobrogea şi Ioan Casian Romanul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Gherman-%C5%9Fi-Ioan-(28,29-feb)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Casian+%C5%9Fi+Gherman

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gherman

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+Casian+

&&&

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita bine-cuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, tot-deauna, acum și pururea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Apoi, **Troparul** Sfinţilor cuvioşi Ioan Casian şi Gherman, din Dobrogea (glasul al 4-lea) (de 2 ori): Cu ostenelile voastre, cu privegheri neîncetate, cu rugăciuni şi postiri v-aţi nevoit, cuvioşilor părinţi ai Dobrogei, Casian şi Gherman. Marelui Ioan Gură de Aur aţi fost ucenici, iar din pustia Egiptului aţi dus în apus aşezămintele vieţii călugăreşti. Lui Hristos rugaţi-vă să mântuiască sufletele noastre!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Apoi se zice : **Condacul** Sfinţilor cuvioşi Ioan Casian şi Gherman, din Dobrogea (glasul al 2-lea): Mulțimea valurilor neudat trecând, repejunile vrăjmașilor celor fără de trup cu lacrimile voastre le-ați înecat. Cei ce sunteți de Dumnezeu înțelepțiți și prea cuvioși și ați luat dar de minuni, neîncetat rugați-vă pentru noi toți!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele si icoasele

Condacul 1

De Dumnezeu purtătorilor părinţi, Casian şi Gherman, vlăstarele Dobrogei, care, pentru iubirea desăvârşită de Hristos, viaţa cea stricăcioasă, au părăsit-o şi au întărit Biserica prin sfinte scrieri, iar chipul vieţii îngereşti l-au răspândit în toată lumea, cu evlavie, cinstire să le aducem, noi, cei ce prin rugăciunile lor, mari daruri ne-am învrednicit a dobândi şi cu mulţumire să cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor părinţi Casian şi Gherman, pururea rugători către Dumnezeu!***

Icosul 1

Viaţă sfântă, din copilărie, petrecând pe pământ, cuvioşilor părinţi, v-aţi depărtat de toate cele veselitoare, ale lumii şi cuprinşi fiind de dumnezeiasca dragoste, aţi alergat la limanul cel de mântuire, al sihăstriei, pentru care noi minunându-ne de biruinţele voastre duhovniceşti, vă cântăm unele ca acestea:
Bucuraţi-vă, flori din grădina Dobrogei;
Bucuraţi-vă, roade ale propovăduirii apostolului întâi-chemat;
Bucuraţi-vă, iubitori ai desăvârşirii;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi mers, pe urmele lui Hristos, în Ţara Sfântă;
Bucuraţi-vă, monahi plini de râvnă, ascultare şi evlavie;
Bucuraţi-vă, ucenici ai marilor părinţi, din pustia Egiptului;
Bucuraţi-vă, pustnici nevoitori, biruitori ai patimilor;
Bucuraţi-vă, povăţuitori neînşelaţi ai monahilor;
Bucuraţi-vă, cinstitori ai Sfântului Ioan Gură de Aur;
Bucuraţi-vă, apărători ai dreptăţii;
Bucuraţi-vă, luptători, prin cuvânt şi scrieri, împotriva ereziilor;
Bucuraţi-vă, cei ce cununa vieţii, din mâna lui Hristos, aţi primit;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor părinţi Casian şi Gherman, pururea rugători către Dumnezeu!

Condacul al 2-lea
Născându-te din părinţi stră-români, bine credincioşi, în satul Casimcea, din Sciţia mică, cea luminată prin propovăduirea apostolului Andrei cel întâi-chemat, din tinereţe ai iubit pe Hristos, cuvioase Casian şi ai ales să mergi pe calea vieţii prin viaţa virtuoasă, cântând Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Din pruncie doritor şi râvnitor vieţii îngereşti te-ai arătat, Sfinte Casian şi visteria, cea nefurată a credinţei, celei curate, primită de la părinţii tăi, ai sporit-o prin împlinirea poruncilor Domnului, încât toţi se mirau de văpaia dragostei dumnezeieşti, ce ardea întru tine; pentru aceasta şi de la noi auzi aceste cântări de laudă:
Bucură-te, cel ascultător legii Domnului;
Bucură-te, vrednică pildă de înfrânare a tinerilor;
Bucură-te, rugător înaripat cu dragostea de semeni;
Bucură-te, doritor al bucuriilor duhului;
Bucură-te, cel ce ţi-ai întrecut învăţătorii;
Bucură-te, cel ce lui Hristos, din pruncie, te-ai făgăduit;
Bucură-te, cel de o năzuinţă cu tânărul Gherman;
Bucură-te, cel ce împreună cu el, spre Mânăstire te-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce început bun ai pus mărturisirea din inimă;
Bucură-te, cel ce te-ai luptat pentru tăierea voii, prin ascultare;

Bucură-te, cel ce ai împletit rugăciunea cu osteneala;
Bucură-te, cel ce ai pus bună temelie vieţuirii tale - smerenia;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 3-lea

Din Dobrogea şi neamul strămoşesc moştenirea pământească ai luat şi învăţătură aleasă la şcolile vremii dobândind, te-ai aprins de dorirea dumnezeiască. Drept aceea, toate lăsând, ai urmat lui Hristos şi cunoaştere duhovnicească, în lucrarea vieţii de obşte deprinzând, cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Cunoscând binecuvântarea vieţii mânăstireşti, împreună cu râvnitorul de Hristos, Casian, ai alergat, ca cerbul spre apele izvoarelor şi te-ai sălăşluit într-una din Mânăstirile Dobrogei, unde ţi-ai făcut, întru smerenie şi ascultare, ucenicia; pentru aceasta, sporindu-ţi, cu înţelepciune, nevoinţele, toţi te laudă, cântându-ţi:
Bucură-te, om ceresc şi înger pământesc;
Bucură-te, împreună-slujitor cu cei fără de trup;
Bucură-te, învăţător al dogmelor dreptei credinţe;
Bucură-te, iubitor al cuvioasei slujiri a Celui PreaÎnalt;
Bucură-te, cel ce ai urmat lui Hristos, cu osârdie;
Bucură-te, cel ce prin smerenie, ai dobândit cele înalte;
Bucură-te, cel ce prin neagonisire, ţi-ai adunat comoară cerească;
Bucură-te, harnic lucrător al viei celei duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce jertfă curată, asemenea lui Isaac, te-ai adus;
Bucură-te, că mintea ţi-ai înălţat-o la cugetarea celor veşnice;
Bucură-te, lucrător al tuturor virtuţilor;
Bucură-te, Sfinte părinte Gherman, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 4-lea

Dorire de viaţă sfântă având, ai cerut binecuvântarea părinţilor duhovniceşti de a merge la Sfintele Locuri, spre a cinsti urmele paşilor lui Hristos şi a vedea pe monahii Palestinei şi ai Egiptului. Pentru aceasta, împreună cu Sfântul Gherman, la Betleem ajungând, părinte Casian, chipul monahicesc aţi primit şi cu Îngerii cântaţi Celui întrupat pentru mântuirea noastră: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Plecând împreună cu cuviosul Gherman, în căutarea de chipuri ale vieţuirii îngereşti, ai ajuns la obştile monahale şi sihăstriile din Siria, Palestina şi Egipt, unde te-ai îndulcit de ospăţul duhovnicesc al părinţilor pustiei şi de la ei, ai învăţat căile

desăvârşirii şi virtuţile, cele înalte, pe care şi tu săvârşindu-le, primeşti laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce te-ai arătat stăpânitor patimilor;
Bucură-te, lucrător al faptelor bune;
Bucură-te, cel ce nu te-ai uitat la cele trecătoare;
Bucură-te, cel ce ai iubit bunătăţile cele veşnice;
Bucură-te, cel ce întru privegheri, ai slujit lui Hristos;
Bucură-te, cel ce trupul, prin post, l-ai supus;
Bucură-te, cel ce mintea, prin rugăciune, ţi-ai luminat;
Bucură-te, cel ce darul povăţuirii sufletelor ai dobândit;
Bucură-te, chip al blândeţii şi al răbdării;
Bucură-te, destoinic învăţător al vieţii, celei curate;
Bucură-te, cel ce inima ţi-ai făcut-o jertfelnic duhovnicesc;
Bucură-te, vas ales al Mângâietorului Duh;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 5-lea
Vieţuind în pustnicească ascultare, cuvioase Gherman, ai deprins rugăciunea neîncetată a minţii şi a inimii, smerenia şi tăierea voii, după pilda părinţilor pustiei şi ajungând tu însuţi vestit între părinţi, ai urcat spre culmile înţelepciunii şi ale sfinţeniei, cântând fără încetare lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Ca o lumină în sfeşnic te-ai arătat părinţilor pustiei şi cu a lor binecuvântare, ai fost întemeietor de aşezăminte mânăstireşti în care ai rânduit viaţă de obşte spre mântuire; pentru aceasta, ca unui mare povăţuitor duhovnicesc, îţi cântăm:
Bucură-te, făclie care luminezi inimile noastre;
Bucură-te, aleasă pildă de răbdare şi smerenie;
Bucură-te, vrednic ostenitor al pustiei;
Bucură-te, cel prin care „pustia a înflorit precum crinul”;
Bucură-te, cel ce în Dobrogea, viaţa mânăstirească ai întărit-o cu pilda vieţuirii tale;
Bucură-te, cel ce te-ai ostenit prin post şi rugăciune;
Bucură-te, cel pe care călugării sciţi, cu dragoste, te-au ascultat;
Bucură-te, împreună rugător cu Sfântul Ioan Casian pentru Biserica şi neamul nostru;
Bucură-te, crin cu bună mireasmă, al pustiei;
Bucură-te, cel ce dai începătorilor hrană sufletească potrivită;
Bucură-te, cel ce îndemni pe monahi spre sfântă vieţuire;
Bucură-te, cel ce apostolului Andrei ai urmat în propovăduire;

Bucură-te, Sfinte părinte Gherman, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 6-lea

Plecând din Egipt spre pământul strămoşesc, împreună cu Sfântul Gherman, te-ai oprit la Constantinopol, cuvioase părinte Casian şi darul diaconiei ai luat din mâna dumnezeiescului Ioan Gură de Aur, pentru care mulţumind lui Hristos, I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Arătându-ne nouă tuturor calea care duce către Dumnezeu, Sfinte cuvioase părinte Casian, pe toţi ne înveţi ca prin înţelepciune şi cu a duhului curăţire, să-I slujim Lui, cu frică şi cu dragoste; pentru aceasta, împărtăşindu-ne de ajutorul rugăciunilor tale către Tatăl ceresc, te lăudăm, zicând:

Bucură-te, apărător al dreptei credinţe;
Bucură-te, mare sprijinitor al creştinătăţii;
Bucură-te, stâlp de foc al credinţei noastre strămoşeşti;
Bucură-te, cel ce pe Hristos, L-ai propovăduit în Sciţia ca într-un pământ al făgăduinţei;
Bucură-te, cel sub a cărui ocrotire vieţuim pe pământul ţării;
Bucură-te, cel ce în toată vremea, ne dai sprijin şi ajutor cu îndestulare;
Bucură-te, cel ce deşi ai fost în trup, ai gustat dulceaţa Raiului;
Bucură-te, cel ale cărui rugăciuni sunt pentru noi scară către cer;
Bucură-te, suflet binecuvântat de Dumnezeu;
Bucură-te, că eşti fapta cea vie pentru toţi spre pilduire;
Bucură-te, că te-ai logodit cu cereasca Împărăţie;
Bucură-te, cel ce ţi-ai păzit curăţia trupului neîntinată;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 7-lea

Asemenea Sfântului Teotim, episcopul Tomisului, în cetatea lui Constantin ai apărat buna cucernicie şi smerenia Sfântului Ioan Gură de Aur, care chema pe toţi la o viaţă cu adevărat creştină şi plăcută lui Dumnezeu, pentru care şi surghiun a suferit, pe nedrept. Acestea cunoscând noi, cuvioase părinte Gherman, cu dragoste şi credinţă te cinstim ca pe un apărător al dreptăţii, cântând dimpreună cu tine, lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Harul preoţiei, prin mâinile Sfântului Ioan Gură de Aur, pe acesta, la sinodul de la Stejar, l-ai apărat de nedreptele învinuiri, apoi ai plecat la Roma, ca să duci arhiepiscopului Inochentie scrisoarea clerului şi a credincioşilor din Constantinopol în-

tru dovedirea nevinovăţiei sfântului; pentru aceasta, toţi iubitorii de adevăr şi cucernicie îţi cântă:
Bucură-te, credincios ucenic al Sfântului Ioan Gură de Aur;
Bucură-te, apărător al acestuia în faţa viclenelor defăimări;
Bucură-te, cel ce până la Roma, pentru acesta ai călătorit;
Bucură-te, apărător al celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, cel iubitor de adevăr;
Bucură-te, risipitor al minciunii;
Bucură-te, mustrător al celor plini de invidie;
Bucură-te, mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, aducător de pace;
Bucură-te, cel ce ai crezut în judecata lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai unit, într-o simţire, Răsăritul şi Apusul;
Bucură-te, trâmbiţa dreptăţii;
Bucură-te, Sfinte părinte Gherman, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 8-lea

Deşi, om cu firea ai fost, te-ai arătat, cuvioase părinte Casian, împreună cetăţean cu Îngerii, că ai vieţuit pe pământ, ca şi cum n-ai fi avut trup, lepădând toată grija cea lumească; pentru aceasta, înţelepţit fiind de Dumnezeu, cu smerenie ţi-ai ascuns nevoinţele tale, cele sfinte, povăţuindu-i, neîncetat, pe cei încredinţaţi ţie spre mântuire, ca să cânte fără tăcere lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Având în suflet dumnezeiasca dorire, cugetătorule de Dumnezeu, Casian ai mers la Roma, împreună cu Sfântul Gherman, întru apărarea părintelui vostru sufletesc şi al lumii mare dascăl şi ierarh; pentru care auzi de la toţi, cântarea aceasta:
Bucură-te, lucrător al poruncilor Domnului;
Bucură-te, cel prin care am învăţat a ne jertfi pentru aproapele;
Bucură-te, cel împuternicit de harul Duhului Sfânt;
Bucură-te, călător pe pământ şi mări, întru apărarea dreptăţii;
Bucură-te, cel ce ai unit fapta bună şi rugăciunea;
Bucură-te, cel ce ai luminat Apusul cu vieţuirea călugărească;
Bucură-te, cel ce ai făcut cunoscută întregii lumi, sfinţenia părinţilor pustiei;
Bucură-te, cel ce prin nevoinţele tale, te-ai arătat vas al Duhului Sfânt;
Bucură-te, lucrător al îndumnezeirii;
Bucură-te, văzător al neziditei lumini de pe Tabor;
Bucură-te, cel ce ai ajuns de la lucrare la vederea duhovnicească;
Bucură-te, părtaş al vedeniilor, celor de taină;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 9-lea

Nevoinţele tale pustniceşti şi dumnezeieştile daruri, primite de la Duhul Sfânt, au uimit pe toţi. De aceea, împreună-nevoitorul părinte Casian te-a numit „Sfântul părinte Gherman”, aducându-ţi cuvânt de laudă, de la care toţi au învăţat a te cinsti pe tine şi a slăvi pe Dumnezeu, cel minunat întru Sfinţii Săi, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cuvintele şi învăţăturile tale duhovniceşti au hrănit sufletele căutătorilor de Dumnezeu şi iubitorilor de desăvârşire, pentru care şi noi, împărtăşindu-ne de aceste daruri mântuitoare, îţi cântăm:

Bucură-te, prea înţelept povăţuitor al celor tineri;
Bucură-te, sprijinitor al celor bătrâni;
Bucură-te, neobosit propovăduitor al curăţiei;
Bucură-te, călăuzitor al celor ce vin către pocăinţă;
Bucură-te, împlinitor al dorului dumnezeiesc;
Bucură-te, prea ales iubitor al Casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel prin care pământul dobrogean cu Sfinte Mânăstiri a fost împodobit;
Bucură-te, cel de la care învăţăm că tăria neamului este dreapta credinţă;
Bucură-te, cel sărac de bunăvoie şi pururea mulţumitor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ne-ai învăţat să nu adunăm bogăţii pieritoare;
Bucură-te, pildă de smerenie şi negrăită iubire de oameni;
Bucură-te, alungător al necuratelor duhuri;
Bucură-te, Sfinte părinte Gherman, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 10-lea

Chip de mare învăţător al tainelor desăvârşirii ortodoxe te-ai arătat, Sfinte cuvioase părinte Casian, aşternând, în scris cuvintele de folos, ale părinţilor pustiei şi înfăţişând cu iscusinţă aşezămintele vieţii monahale, de obşte, prin care mulţime de suflete ai adus la mântuire în Sfintele Mânăstiri întemeiate de tine în Galia. Pentru aceasta, PreaSfintei Treimi, care te-a arătat lumii învăţător luminat, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Ai văzut, Sfinte părinte Casian, lucrarea duhurilor răutăţii ce însoţesc cele 8 patimi de căpătâi: duhul lăcomiei, duhul desfrânării, duhul iubirii de argint, duhul mâniei, duhul tristeţii, duhul trândăviei, duhul slavei deşarte şi duhul trufiei. Şi, curăţind rănile patimilor, ai pus peste ele, balsamul virtuţilor şi legătura dragostei, ca să aflăm vindecare şi mângâierea desăvârşirii pentru care, ca pe un doctor al sufletelor, te lăudăm, grăind:

Bucură-te, păzitor al inimii de răsărirea gândurilor răutăţii;

Bucură-te, cel ce prin înfrânare, te-ai făcut locaş al slavei cereşti;
Bucură-te, cel prin care cunoaştem fecioria ca taină a naşterii duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce trupul şi sufletul le-ai făcut icoană a sălăşluirii dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce întreg te-ai sfinţit după voia Sfintei Treimi;
Bucură-te, cel sălăşluit, cu inima şi mintea, în hotarul veşniciei;
Bucură-te, cel plin de blândeţe şi răbdare întru nădejde;
Bucură-te, cel ce ai lepădat întristarea după cele lumeşti;
Bucură-te, cel ce ai îmbrăţişat întristarea zămislită din pocăinţă;
Bucură-te, surpător, prin smerenie, al înălţărilor trufiei;
Bucură-te, cel ce ai risipit meşteşugirile celui viclean;
Bucură-te, chip duhovnicesc, luminat împodobit;
Bucură-te, vestitor al bucuriilor, celor de taină;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 11-lea

Cum te vom cinsti, cu vrednicie, părinte Gherman sau cu ce cuvinte vom cânta îndelunga ta răbdare, nevoinţele, ostenelile, iscusinţa şi iubirea de cele dumnezeieşti? Că tu, fire omenească având, cele dumnezeieşti ai dorit, cu înflăcărare şi prin stăruinţa în fapta bună, pe culmile sfinţeniei ai ajuns. Pentru aceasta, toţi aducem cântare de laudă lui Dumnezeu, glăsuind: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Încărcat de ani şi de roade duhovniceşti, ca un înţelept iconom al tainelor Stăpânului, te-ai înfăţişat înaintea dreptului Judecător, prin trecerea la cele veşnice, în cetatea Romei, ducând rugăciunile noastre înaintea Cerescului Părinte; pentru aceasta, toţi îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce pururea, ai avut în minte gândul la moarte;
Bucură-te, cel neamăgit de cele trecătoare;
Bucură-te, cel pentru care „Viaţa este Hristos şi moartea, câştig”;
Bucură-te, cel ce fără întristare, te-ai mutat cu sufletul la ceruri;
Bucură-te, cel ce vezi pururea slava Dumnezeirii;
Bucură-te, cel ce ai auzit: „Bine, slugă bună şi credincioasă!”;
Bucură-te, cel al cărui nume s-a scris în Cartea Vieţii;
Bucură-te, cel ce te veseleşti împreună cu netrupeştile Puteri;
Bucură-te, cel ce împreună cu toţi drepţii, slăveşti pe PreaSfânta Treime;
Bucură-te, împreună moştenitor, cu Hristos, al Împărăţiei veşnice;
Bucură-te, cel ce străluceşti, ca soarele, întru lumina harului dumnezeiesc;
Bucură-te, mijlocitor, plin de îndrăznire, pentru cei ce te cinstesc;
Bucură-te, Sfinte părinte Gherman, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 12-lea

Cuvioase părinte Casian, Sfântului Ioan Gură de Aur i-ai urmat întru apărarea dreptei credinţe, arătând că mântuirea fiecăruia se săvârşeşte prin împreună-lucrarea harului dumnezeiesc cu firea omenească, iar la dorinţa Sfântului ierarh Leon al Romei, ai alcătuit cea din urmă scriere a ta, în care ai mărturisit-o pe Maica Domnului - Născătoare de Dumnezeu, iar pe Mântuitorul în 2 firi, dar într-un ipostas. Pentru aceasta lui Hristos, celui propovăduit de tine Dumnezeu adevărat şi om adevărat, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Cu cântări cinstim adormirea ta, fericind ostenelile tale şi neclintita ta râvnă pentru Hristos, lăudăm nevoinţele, postirile şi privegherile tale neîncetate, binecuvântându-te ca pe un mare ajutător şi păzitor al nostru şi glăsuim:

Bucură-te, ocrotitor al Dobrogei, împreună cu Sfinţii cuvioşi Gherman şi Dionisie Exiguul (cel smerit);
Bucură-te, cel ce te veseleşti acum de rodul nevoinţelor tale;
Bucură-te, chip adevărat al vieţii călugăreşti;
Bucură-te, laudă prea mare a monahilor;
Bucură-te, întărire a celor ce se luptă cu ispitele;
Bucură-te, risipitor al gândurilor pătimaşe;
Bucură-te, zid de scăpare al celor ce te cheamă în ajutor;
Bucură-te, cel ce prin moaştele tale, săvârşeşti minuni şi tămăduiri;
Bucură-te, cugetător de Dumnezeu care luminezi mintea celor ce te cinstesc;
Bucură-te, cel ce le eşti călăuzitor tuturor în viaţa duhovnicească;
Bucură-te, rază a credinţei şi izvor al cunoaşterii dumnezeieşti;
Bucură-te, cel de-a pururea pomenit de credincioşii români;
Bucură-te, Sfinte părinte Casian, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, purtătorilor de Dumnezeu părinţi, Casian şi Gherman, lauda Dobrogei, mari povăţuitori ai vieţii duhovniceşti şi ai Raiului locuitori, primiţi acum smeritele noastre cântări de laudă şi rugaţi, cu stăruinţă pe Mântuitorul Hristos, căruia în toată viaţa, I-aţi slujit, cu dragoste, să ocrotească Biserica şi neamul românesc, să ne dăruiască pocăinţă pentru păcate şi să ne călăuzească spre lucrarea faptelor bune şi a virtuţilor duhovniceşti ca mântuindu-ne, să-I cântăm, împreună cu voi, în veci: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăși Icosul 1 şi Condacul 1:

Icosul 1

Viaţă sfântă, din copilărie, petrecând pe pământ, cuvioşilor părinţi, v-aţi depărtat de toate cele veselitoare, ale lumii şi cuprinşi fiind de dumnezeiasca dragoste, aţi alergat la limanul cel de mântuire, al sihăstriei, pentru care noi minunându-ne de biruinţele voastre duhovniceşti, vă cântăm unele ca acestea:
Bucuraţi-vă, flori din grădina Dobrogei;
Bucuraţi-vă, roade ale propovăduirii apostolului întâi-chemat;
Bucuraţi-vă, iubitori ai desăvârşirii;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi mers, pe urmele lui Hristos, în Ţara Sfântă;
Bucuraţi-vă, monahi plini de râvnă, ascultare şi evlavie;
Bucuraţi-vă, ucenici ai marilor părinţi, din pustia Egiptului;
Bucuraţi-vă, pustnici nevoitori, biruitori ai patimilor;
Bucuraţi-vă, povăţuitori neînşelaţi ai monahilor;
Bucuraţi-vă, cinstitori ai Sfântului Ioan Gură de Aur;
Bucuraţi-vă, apărători ai dreptăţii;
Bucuraţi-vă, luptători, prin cuvânt şi scrieri, împotriva ereziilor;
Bucuraţi-vă, cei ce cununa vieţii, din mâna lui Hristos, aţi primit;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor părinţi Casian şi Gherman, pururea rugători către Dumnezeu!

Condacul 1
De Dumnezeu purtătorilor părinţi, Casian şi Gherman, vlăstarele Dobrogei, care, pentru iubirea desăvârşită de Hristos, viaţa cea stricăcioasă, au părăsit-o şi au întărit Biserica prin sfinte scrieri, iar chipul vieţii îngereşti l-au răspândit în toată lumea, cu evlavie, cinstire să le aducem, noi, cei ce prin rugăciunile lor, mari daruri ne-am învrednicit a dobândi şi cu mulţumire să cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor părinţi Casian şi Gherman, pururea rugători către Dumnezeu!***

Dupã citirea Acatistului, rostim rugãciunea: Cuvine-se, cu adevãrat, sã te fericim pe tine, Nãscãtoare de Dumnezeu, cea pururea fericitã şi prea nevinovatã şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstitã decât Heruvimii şi mai slãvitã, fãrã de asemãnare, decât Serafimii, care, fãrã stricãciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai nãscut, pe tine, cea cu adevãrat Nãscãtoare de Dumnezeu, te mãrim.

[Dacã este preot, acesta rosteşte Ectenia întreitã, dupã care face otpustul mic.]

În lipsa preotului, dupã rugãciunea cãtre Maica Domnului, zicem: Pentru rugãciunile Sfinţilor pãrinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sfinţi daco-romani şi români – Sfântul Gherman, daco-românul (secolele IV-V)

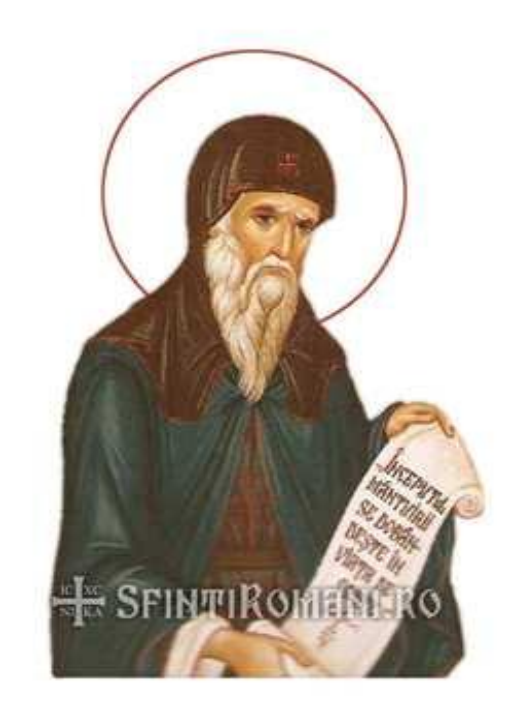

Până în anii din urmă nu s-a scris nimic despre un vrednic fiu al Dobrogei noastre, despre cuviosul Gherman daco-romanul, deşi numele său era menţionat adesea în opera literară a prietenului său, Sfântul Ioan Casian. Abia în anul 1989, mitropolitul Antonie al Ardealului l-a scos din uitare şi i-a făcut cunoscut chipul luminos de teolog şi de călugăr înduhovnicit.

Puţine date despre viaţa şi cultura acestui mare strămoş-român se găsesc în cartea lui Ioan Casian intitulată **"Convorbiri cu Părinţii"**. De aici aflăm că ei ***„se împrieteniseră încă de când erau copii de şcoală, apoi în oaste, precum şi în viaţa călugărească"***. Înseamnă că şi Gherman era tot un daco-roman din Scythia Minor - ca şi Ioan Casian, - că învăţaseră într-o şcoală din regiune - probabil mănăstirească - şi că şi-au făcut împreună serviciul militar. Iar în alt loc Ioan Casian scria: ***„Amândoi eram nedespărţiţi din vremea primelor lupte din oastea duhovnicească, am vieţuit împreună atât printre cenobiţi, cât şi în pustie şi fiecare - pentru a ne arăta prietenia strânsă unul faţă de altul şi scopul comun - aveam obiceiul să zicem că nu eram decât o minte şi un suflet în două trupuri".***

Din alte relatări ale lui Casian, se desprinde că era mai în vârstă decât el, deci se născuse prin anul 355.

În jurul anului 380 cei doi prieteni - şi cu sora lui Ioan Casian - au plecat într-o călătorie în Orient, în dorinţa de a cunoaşte Locurile Sfinte în care a trăit şi a propovăduit Mântuitorul Iisus Hristos. S-au aşezat, pentru început, într-o mănăstire de lângă Betleem, în apropierea locului în care S-a născut Iisus, iar după cinci ani, cei doi prieteni, s-au îndreptat spre pustiurile Egiptului, unde trăiau mulţi monahi cu viaţă aleasă, pentru a primi de la ei cuvinte de învăţătură şi a le urma nevoinţele duhovniceşti. Au rămas acolo ani îndelungaţi - doar cu o scurtă întoarcere în Betleem - căutând mereu modele de viaţă şi mari Părinţi ai pustiei.

Sfântul Ioan Casian** **prezintă cu multă nostalgie viaţa lor în îndepărtatele pustiuri ale Egiptului, fiind** **„aprinşi de dorul de fiecare zi al inimii, să ne întoarcem în provincia noastră şi să ne revedem părinţii. Ceea ce ne aprindea mereu dorul era amintirea credinţei şi a evlaviei lor...” Mai departe scria de ***„moşia străbună a strămoşilor noştri”***, de frumuseţea peisajului Scythiei Minor, de ***„dorul de patrie”.***

În aceeaşi lucrare a lui Ioan Casian, sunt redate mai multe convorbiri ale lui cu mari Părinţi ai pustiei, ca Moise, Avraam, Isaac, Serenus. Dar în aceste *Convorbiri,* cel care punea întrebările era Gherman; deci el conducea discuţiile, ca un adevărat „dascăl”, câtă vreme Casian se prezenta mai mult ca „ucenic”. ***Valoarea Convorbirilor scrise de Ioan Casian se datorează, în mare măsură, tocmai măiestriei cu care Gherman punea întrebările.*** El apare astfel ca un adevărat co-autor. Erau întrebări sau teme de teologie adâncă, mai ales de spiritualitate, dar şi de filosofie şi psihologie. ***Amândoi erau interesaţi să cunoască părerile Părinţilor pustiei despre lupta cu păcatul, prin post şi prin alte mijloace, despre desăvârşire, despre rugăciune, despre unirea credinciosului cu Dumnezeu şi altele.***

Cercetând întrebările lui Gherman, mitropolitul Antonie al Ardealului a ajuns la constatarea că aceşti doi daco-romani au fost primii isihaşti de la noi, mai ales datorită rugăciunii neîncetate pe care au practicat-o în chiliile lor.

În jurul anului 400, cei doi prieteni au venit la Constantinopol, capitala Imperiului roman de Răsărit, unde păstorea Sfântul Ioan Gură de Aur. Acesta l-a hirotonit pe Gherman preot, iar pe Ioan Casian diacon. Au rămas în preajma marelui Părinte al Bisericii până la al doilea exil al său, în 404. În anul următor, au plecat la Roma, pentru ca să ceară sprijinul papei. Misiunea lor în capitala Imperiului roman de Apus este prezentată de ***istoricul bisericesc Sozomen*** (sec. V) care scria că ***ei, fiind cei mai devotaţi prieteni ai Sfântului Ioan, au dus la Roma***

o scrisoare a clerului şi a credincioşilor din Constantinopol către papa Inocentiu I, prin care cereau sprijin în vederea readucerii lui din exil.

De la Roma, ştirile despre Gherman încetează. Probabil a murit acolo, după anul 405. *Înainte de anul 415,* ***Ioan Casian a plecat la Marsilia, în sudul Galiei, unde a întemeiat două mănăstiri - una de călugări şi alta de călugăriţe - cărora le-a dat rânduielile de viaţă ale călugărilor din pustiul Egiptului. Acolo a trăit singur, până în jurul anului 435. Şi tot acolo şi scris lucrările sale teologice, între care şi Convorbiri cu Părinţii pustiei.***

În aceste Convorbiri, Gherman este prezentat ca „sfânt", ceea ce arată că Ioan Casian i-a păstrat aceeaşi admiraţie şi preţuire chiar şi după moarte. Fără îndoială că şi alţi contemporani care l-au cunoscut pe Gherman, l-au socotit ca un „sfânt", atât pentru cultura lui, cât mai ales, pentru sfinţenia vieţii sale. Din aceste motive, în 1992 Sfântul Sinod a hotărât ca daco-romanul Gherman să fie trecut în sinaxarul sfinţilor români, alături de Ioan Casian şi să fie prăznuiţi împreună la 29 februarie. Sunt doi călugări învăţaţi care au făcut cinste neamului nostru şi care au adus o contribuţie de seamă la formarea teologiei patristice şi a spiritualităţii răsăritene.

„Făcându-vă călugări v-aţi dăruit lui Dumnezeu şi luminând cu faptele voastre cele bune credincioşilor, Casian şi Gherman, ca soarele aţi strălucit cu lumina învăţăturilor voastre celor dumnezeieşti, luminând inimile celor care pururea vă cinstesc, pentru aceasta, cu de-adinsul rugaţi-vă lui Hristos-Dumnezeu pentru cei ce vă laudă cu dragoste fierbinte". (Condacul glas 4 la Utrenia din 29 februarie).

(Extras din vol. Sfinţi Daco – Romani şi Români, Ed. a IV-a, semnat de Pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, Ed. Basilica, Bucureşti, 2013)

Sfinţi daco-romani şi români - Sfântul Ioan Casian (circa 360-435)

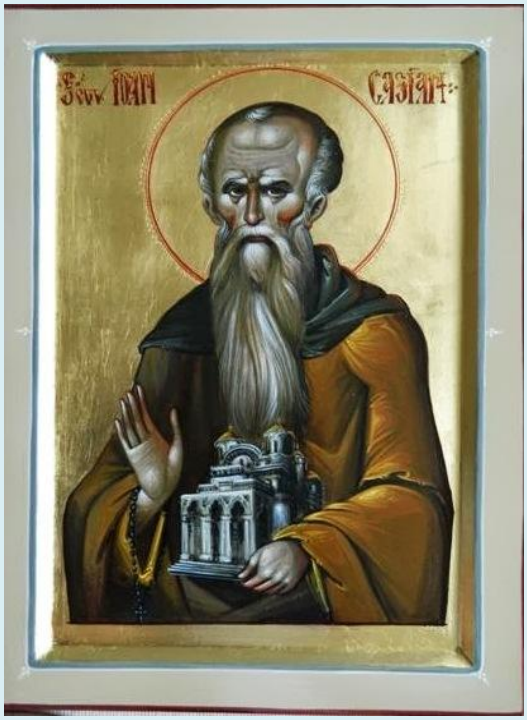

Străvechiul pământ al Dobrogei - Scythia Minor de altădată - evanghelizat de Andrei „cel întâi chemat”, a odrăslit nu numai atâţia martiri care şi-au jertfit viaţa pentru Hristos, ci şi câţiva teologi de mare faimă, între aceştia îl pomenim cu cinste şi pe Sfântul Părinte Ioan Casian, trăitor în veacurile IV şi V.

Unul din cei ce i-au cercetat viaţa şi nevoinţele, preotul Ghenadie din Marsilia, care i-a fost fiu duhovnicesc, scria despre el că era „de neam scit”, deci un daco-roman, născut în provincia romană Sciţia Mică. Aceasta era „patria lui”, la Pontul Euxin sau Marea Neagră, unde locuiau mai ales daco-romani, precum şi greci.

În 1912, învăţatul arheolog Vasile Pârvan a descoperit în pădurea satului Şeremet (numit azi Casian, pe valea râului Casimcea), două inscripţii care pomeneau de „hotarele Cassienilor”. Înseamnă că învăţatul călugăr purta numele locului natal.

Născut pe la anul 360, într-o familie de oameni de frunte, a primit o educaţie aleasă într-una din renumitele cetăţi greceşti de pe ţărmul apusean al Pontului Euxin, poate la Tomis, cunoştea bine cultura greacă şi latină. Se pare că a intrat de tânăr într-o aşezare monahală din regiune, unde a dobândit şi o pregătire teologică.

În jurul anului 380, însoţit de sora sa şi de un prieten cu numele Gherman - pe care mai târziu îl va numi „sfânt” - porneşte într-o lungă călătorie în Răsărit, pentru a cunoaşte Locurile Sfinte, în care a trăit şi a învăţat Mântuitorul Iisus Hristos.

Cei doi tineri daco-romani, Ioan şi Gherman, s-au aşezat într-o mănăstire lângă Betleem, nu departe de peştera în care s-a născut Mântuitorul. După cinci ani, deci prin 385, dorind să dobândească noi cunoştinţe şi a se întări în virtute, cei doi monahi se îndreaptă spre pustiurile Egiptului, acolo unde trăiseră marii „părinţi ai pustiei”: Pavel din Teba, Antonie cel mare, Pahomie cel mare, alcătuitorii primelor rânduieli de viaţă monahală, unde au rămas şapte ani. A urmat o scurtă reîntoarcere la Betleem, după care au mai stat câţiva ani în Egipt, în continuă căutare a izvoarelor desăvârşirii duhovniceşti.

Siliţi de anumite tulburări ivite printre călugări, în jurul anului 400 cei doi prieteni, Ioan şi Gherman, vin la Constantinopol, unde păstorea atunci, ca arhiepiscop, marele dascăl şi cuvântător, Sfântul Ioan Gură de Aur. Acesta l-a şi hirotonit pe Ioan Casian întru diacon, fapt pentru care mărturisea mai târziu că i se socoteşte „ucenic”.

Nici aici n-a avut parte de liniştea la care râvnea, pentru că în anul 404 marele său părinte duhovnicesc a fost arestat şi trimis în exil în Armenia, unde a şi murit (t 407). Întristat de cele întâmplate, în anul 405 Casian şi Gherman au plecat la Roma, prezentând papei Inocenţiu I rugămintea clerului şi a credincioşilor din Constantinopol de a-l ajuta pe Sfântul Ioan Gură de Aur. Mijlocirea lor n-a avut însă nici o urmare, în această situaţie, cei doi daco-romani rămân un timp la Roma. După şederea lor aici, nu mai avem nici o ştire despre Gherman. Probabil a murit aici, în fosta capitală a imperiului roman.

Ioan Casian a plecat apoi singur la Massilia, în sudul Galiei (azi Marsilia), unde a fost hirotonit preot şi a întemeiat două mănăstiri, una de călugări şi alta de călugăriţe, în jurul anului 415. Le-a dat aceleaşi rânduieli de viaţă pe care le cunoscuse el însuşi la Betleem şi în pustiurile Egiptului. Acolo a şi murit, probabil în anul 435.

Curând a fost cinstit ca sfânt, la început în Marsilia şi în sudul Franţei la 23 iulie, în Biserica răsăriteană (ortodoxă) este prăznuit la 29 februarie, când este an bisect, iar în anii nebisecţi slujba i se cântă în ziua de 28 februarie, la Pavecerniţă.

Ca teolog, Sfântul Ioan Casian a combătut erezia nestoriană, precum şi unele învăţături greşite ale Fericitului Augustin, stabilind adevărurile Ortodoxiei. Opera sa teologică este formată din trei lucrări.

Prima se intitula: Despre aşezămintele mănăstireşti cu viaţă de obşte şi despre remediile (leacurile) celor opt păcate principale, în 12 cărţi. Era scrisă la rugămintea episcopului Castor de Aptalulia, în Gallia, care înfiinţase o mănăstire în eparhia sa. În primele patru cărţi, autorul prezintă regulile monahale propriu-zise, iar în ultimele opt învăţa pe monah cum să lupte împotriva a opt păcate: lăcomia, desfrânarea, iubirea de arginţi, mânia, tristeţea, trândăvia, slava deşartă şi mândria.

Iată, de pildă, ce spunea el în cartea a patra, ***despre mânie: „Leacul desăvârşit al acestei boale este ca să credem că nu ne este îngăduit să ne stârnim mânia nici pentru pricini drepte, nici nedrepte. Căci duhul mâniei, întunecându-ne mintea, nu se va mai afla întru noi nici lumina care ne ajută să deosebim lucrurile, nici tăria statului drept, nici cârma dreptăţii. Dar nici templu al Duhului Sfânt nu ni se mai poate face sufletul, câtă vreme ne va stăpâni duhul mâniei, întunecându-ne mintea. Iar la urma tuturor, având în fiecare zi în faţă icoana morţii, care nu ştim când poate veni, să ne păzim pe noi înşine de mânie şi să ştim că n-avem nici un folos nici de neprihănire, nici de lepădarea de cele pământeşti, nici de posturi şi privegheri, căci de vom fi stăpâniţi de mânie şi ură, vinovaţi vom fi judecăţii”.***

A doua carte - şi cea mai însemnată - purta titlul Convorbiri cu părinţii, în 24 de cărţi, în care se ocupa de menirea monahului şi de lupta sa spre desăvârşire. Sunt prezentate aici întrebările pe care el însuşi şi mai ales Sfântul Gherman le-au pus celor mai vestiţi monahi ai Egiptului - şi răspunsurile acestora, deci un pateric.

Ultima lucrare era: Despre întruparea Domnului, în şapte cărţi, în care combătea pe ereticul Nestorie. El aducea mărturii din Sfânta Scriptură şi din scrierile unor Sfinţi Părinţi că Hristos Dumnezeu s-a născut din Sfânta Fecioară Maria, care trebuie să fie astfel socotită ca „Născătoare de Dumnezeu” sau „Maica Domnului”.

Presupunem că unele copii după lucrările sale au ajuns şi la ierarhii daco-români de la Tomis şi la teologii din Sciţia mică. În veacurile mai apropiate de noi, călugări români cu învăţătură i-au tradus opera în româneşte, numindu-l „Casian Râm-leamil”, răspândind-o apoi prin diferite copii, spre a fi citită de cât mai mulţi.

Deşi a trăit departe de patria sa, Biserica Ortodoxă Română îl revendică pe Sfântul

Ioan Casian, atât pentru originea sa daco-romană, cât şi pentru bogata sa moştenire cultural şi spirituală, cu toate că aceasta aparţine întregii Biserici creştine. De altfel, întreaga tradiţie bisericească de pretutindeni îl cunoaşte şi sub numele de „Casian Romanul”.

Să-l cinstim mai ales noi, credincioşii români şi să-i aducem cântare de laudă zicând: „încuviinţându-te, tu lui Dumnezeu te-ai dăruit şi luminându-te cu feluri de bunătăţi Casiene ai strălucit ca soarele, luminând neîncetat inimile tuturor celor ce te cinstesc, cu lumina dumnezeieştilor tale învăţături, roagă-te lui Dumnezeu neîncetat pentru cei ce cu dragoste fierbinte te laudă” (Sedelna de la Utrenie, 29 februarie).

(Extras din vol. Sfinţi Daco – Romani şi Români, Ed. a IV-a, semnat de Pr. prof. dr. Mircea Păcurariu, Ed. Basilica, Bucureşti, 2013)